

[Undervisningsministeren.]

dem at lave en forsvarlig planlægning af rådets aktiviteter. Det var derfor ønskeligt for dem, at der blev skabt et stabilt økonomisk arbejdsgrundlag i form af en ordning som den, hr. Bendix nævnte her, med obligatoriske rådsafgifter af samme slags, som man kender i en række europæiske lande, bl. a. de øvrige nordiske lande og England.

Jeg vil gerne sige, at på baggrund af det store arbejde, som rådene udfører — og her kan jeg egentlig nøjes med at skrive under på det, hr. Bendix sagde herfra før — til gavn for samtlige studerende, forekommer det mig rent umiddelbart naturligt og rimeligt, at også alle skal være med til at betale de udgifter, der er forbundet med rådernes virksomhed. Jeg gav på DSFs tredje årskongres i efteråret 1966 udtryk for min sympati for tanken om en sådan obligatorisk afgiftsordning, men jeg betonedede samtidig, at sagen er ret kompliceret, og at indførelsen af en obligatorisk afgift nok ville kræve en lovhjemmel.

Jeg skal ikke her komme ind på detaljer i rådernes arbejde, og det er heller ikke nødvendigt efter det, der er sagt her før, men jeg vil gerne nævne, at mange af de opgaver, der løses af rådene, i virkeligheden er opgaver, som ellers måtte løses af universiteter og læreanstalter. Hertil kommer så en række parlamentariske opgaver i forholdet til læreanstalter og myndigheder og opgaver på nationalt og internationalt plan for at bidrage til løsning af de studerendes uddannelsesmæssige og sociale problemer. Vi har igennem en række år fra undervisningsministeriet ydet direkte tilskud til rådernes virksomhed, og der ydes også via de enkelte læreanstalter en form for indirekte tilskud gennem lokaler til rådighed, kontorhjælp o. lign. Vi arbejder nu i samarbejde med Danske Studerendes Fællesråd på at finde frem til et lovforslag om en obligatorisk rådsafgift, og det er min hensigt og mit håb, at lovforslaget kan være klar, sådan at det kan fremsættes allerførst i det nye folketingsår, i oktober.

Men forinden det kan ske, er der nogle problemer, der må løses. Bl. a. er der en række af DSFs medlemsorganisationer, der er knyttet til læreanstalter og undervisnings-

institutioner, som hører under andre ministerier end undervisningsministeriet. Derfor er det nødvendigt for os at få drøftet sagen med disse ministerier, ligesom det i det hele taget er nødvendigt at forelægge sagen for alle de institutioner, der berøres af den. En sådan obligatorisk ordning må vel også udstrækkes til forskellige studenter- og elevråd, som ikke er medlemmer af DSF.

Jeg håber, at denne redegørelse i denne omgang må være tilfredsstillende, om jeg må sige det sådan. Lovforslaget er som sagt under udarbejdelse, men der står endnu så vigtige forhandlinger tilbage, at det er lidt vanskeligt for mig i dag at komme ind på detaljer i det lovforslag, jeg altså agter at fremsætte forhåbentlig i oktober måned.

Bendix: Jeg takker for ministerens svar, og jeg forstår udmærket, at ministeren, al den stund det er en interministeriel sag, ikke på nuværende tidspunkt kan komme med detaljer. Jeg håber, at ministeren vil skynde på, således at der virkelig bliver mulighed for at fremsætte et sådant lovforslag først i den nye folketingssamling, for det er efterhånden ved at udvikle sig til et overordentlig alvorligt økonomisk problem.

Jeg er også ganske enig i, at lovforslaget må omfatte andre end DSFs medlemsorganisationer, men jeg vil blot ganske kort pege på, at jeg håber, ministeren når frem til et forslag af den karakter, som DSF har foreslået, specielt hvad angår spørgsmålet om bemyndigelse til ministeren, fordi det netop giver det enkelte elevråd eller studenterråd på den enkelte læreanstalt mulighed for selv, på baggrund af en rådsbeslutning, at afgøre, hvorvidt man vil have indført en obligatorisk afgift.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg tør ikke i dag tage endelig stilling til det sidste spørgsmål.

Hvad det første om tidsfristen angår, kan jeg måske udbygge det, jeg sagde før, derhen, at jeg da stiler efter og håber på, at loven kan træde i kraft fra sommeren 1968 — det er til gengæld det tidligste, vi kan regne med at få den til at virke.

Hermed sluttede spørgsmålet.